

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 36

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΕΟΡΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗ 1600 ΕΠΕΤΗΡΙΑΙ
ΤΗΣ Α' ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
(Ανταπόκρισις καθυστέρησασα)

Μία τυπικῶς φιλόφρων πρόσκλησις τοῦ Σ.β. Ἀρχιεπ. Καντερβουρίας καὶ Πριμάρτου τῆς Ἀγγλίας, διαβιβασθεῖσα πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἀνατολῇ ἀρχηγούς τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὅπως μετὰσχωσι τοῦ ἐν Λονδίῳ μέλλοντος νὰ γείνη εορτασμοῦ τῆς 1600ῆς ἐπετείου τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμ. Συνόδου, ὅπως ἀπροσδοκῆτως ἔφερε τοὺς Πατριάρχας Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων εἰς Λονδίον. Μετὰ τὸν πρῶτον εὐλογον εἰφιδιασμόν, τὸν ὁποῖον ἠρθάνθησαν τόσον οἱ ἀγγλικοί, ὅσον καὶ οἱ ἑλληνικοὶ τῆς βρετανικῆς πρωτεύουσας κύκλοι, ἄμει τῇ καὶ ἐπισήμως βεβαιωθείση ἀναχωρήσει τῶν Πατριαρχῶν ἐκ τῶν ἑδρῶν των, ἢ σκέψις ἐστράφη περὶ τὸν τρόπον τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς εορτάς καὶ τὸν διακανονισμόν λεπτομερειῶν τινων τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς των. Περισσότερα ἀπορία ἐξετέλλουτο διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καθ' ὅσον ἢ τοῦ Ἱεροσολύμων ἐξηγήθη ἀμέσως ὑπὸ τῶν ἐπαύλων ὡς εὐλογος ἀφορμὴ πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων παρὰ τοῖς ἐπισήμοις κύκλοις, ὅπως ἐλαφρυνθῇ ἢ θέσις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, σφόδρα στενοχωρουμένου ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀγγλων Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁπωσδήποτε οἱ Πατριάρχαι ἀφίκοντο.

Οἱ Πατριάρχαι ἐπεσκέφθησαν τὸ πρῶτον τὸν Ἀρχιεπ. Καντερβουρίας, μετὰ τριήμερον ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἰς τὸ μέγαρον Λάμπενθ. Ὁ Καντερβουρίας ὑπεδέχθη αὐτούς μετ' ἐγκαρδιότητος φέρων τὸ ὑπὸ τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου ἀειδίμου Δωροθέου δωρηθὲν αὐτῷ ἐγκόλιον τοῦ δικεφάλου αἵτου.

Ὁ εορτασμός τῆς 1600ῆς ἐπετείου τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμ. Συνόδου διεξήχθη τῇ 29 Ἰουνίου, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν δύο πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων ἐν τῷ ἐν Westminster μεγαλοπρεπεῖ νηφ τοῦ ἀγ. Πέτρου. Οἱ μέλλοντες νὰ ἀποτελέσωσι τὴν πομπὴν συ-

κηνωθέντες διηυδατήθησαν ἐν τῷ προεβυτερίῳ τοῦ ναοῦ, ἐκείθεν δ' ἐξεκίνησαν διὰ τὸν ναὸν προηγούμενων τῶν λαϊκῶν καὶ κληρικῶν Ἀγγλικανῶν ὁφφικιάλων καὶ ἐπομένων τῶν κληρικῶν τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν: οἱ Ἀρμένιοι, ὁ Χαλδαῖος Μάρ Σιμών, οἱ Ρῶσοι, ὁ Θουατῆρων, ὁ Ἱεροσολύμων, ὁ Ἀλεξανδρείας. Μετὰ τοῦτον ἔπεται ὁ ὄμιλος τοῦ Ἀγγλικ. κλήρου, ἐκ πολλῶν ἐπισκόπων ἀποτελούμενος ὃν ἐπὶ κεφαλῆς ἦτο ὁ Ἀρχιεπ. Καντερβουρίας. Ὁ λαὸς ὑποκλίνεται ἢ γονυπετεῖ. Καὶ ἡ μὲν παράταξις τῶν Ἀγγλικανῶν ἐστῶθη δεξιᾷ, ἡ δὲ τῶν Ἀνατολικῶν ἀριστερᾷ, τοῦ Πριμάρτου καὶ τοῦ Ἀλεξανδρείας σταθέντων ἐν θρόνοις ἐν τῷ σολέα ἀπέκτανε ἀλλήλων. Ἡ εἴσοδος εἰς τὸν ναὸν προηγούμενου ἐπιταφίου τοῦ καταστραφέντος ναοῦ τῆς Νικαίας, ὅστις εἶχεν ἐκτεθῆ καὶ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναφ Ἀθηνῶν κατὰ τὸν εορτασμόν τῆς 1600ῆς ἐπετείου τῆς Α' Οἰκουμ. Συνόδου τῇ 31 Μαΐου ἐν. ἔτους ἐσημασθῆ δι' ἐπιβλητικῆς κωδωνοκρουσίας, τοῦ χοροῦ ψαλλόντος τὸ «εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα». Ὁ ναὸς ἦτο κατάμεστος ἐκκλησιασματος, ἐν ᾧ διακρίνοντο πασιῶτοι τῆς λονδινεῖου ἀριστοκρατίας.

Ἡ τελετὴ ἤρξατο διὰ τοῦ ἔσματος «Σὺ εἰ Πέτρος...» Μετὰ τὴν λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλικανῶν, ὁ Ἀρχιεπ. Καντερβουρίας ἐξεφώνησε βαρυσήμαντον ἐπὶ τῇ περιστάσει ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος λόγον, μεθ' ὃν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος, ὡς ὁ πρῶτος τῶν Ἀνατολικῶν, ὑπαίκων εἰς πρόσκλησιν τοῦ Ἀγγλου Πριμάρτου, δι' ἧς κατέληξε τὸν λόγον του, προβάς εἰς τὸ μέσον τοῦ σολέα ἀπηγγαίλειν ἑλληνιστὶ μεγαλοφώνως καὶ εὐκριτῶς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, ὡς τοῦτο συνέταξεν ἡ Οἰκουμ. Σύνοδος καὶ ὡς ἔπειτα ἀπαράλλακτον ἀπαγγέλλεται ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας ἡ πομπὴ ἀνέστραψεν ἐξερχόμενη κατ' ἀντίστροφον τάξιν, οἱ δὲ μετασχόντες αὐτῆς παρεκάθησαν εἰς γεῦμα προσφερθὲν ἐν Λάμπενθ ὑπὸ τοῦ Πριμάρτου καὶ τῆς συζύγου του. Ἐν προπόσει του ὁ ἀμφιτρώων ἐχαρακτήρισε τῆς μόλις λήξαντος τελετουργίας ὡς γεγονός μοναδικόν

ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Χριστιανισμοῦ, δὴ τὴν ἐκ πρώτης σημειωμένην παρουσίαν τῶν δύο Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἐν ἀντιφωνήσει αὐτοῦ ὁ Πατρ. Ἀλεξανδρείας ὡς λόγους τῆς ἀποδοχῆς τῆς εἰς Λονδίνον προσκλήσεως παρουσίας τὴν ἀνάγκην τῆς τωπότεως τῶν ἐνεργειῶν πρὸς ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀφ' οὗ ἐξ Ἀγγλίας ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἤνωσεν ὑπ' αὐτῶν εἰς μίαν ἀρχὴν τὸ ὅλον Ῥωμαίων Κράτος, καθοδηγηθεὶς δὲ ὑπὸ θαλίῳ σημείῳ ἀπέδειξε θριαμβεύουσαν τὴν διωκομένην Ἐκκλησίαν, εἰς ἐπίτευξιν δὲ ἐνότητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συνεκάλεσε τὴν Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμ. Σύνοδον, οὐδόπως ἀπίθανον ὅπως ἡ Θεία Πρόνοια εὐδοκήσῃ ὅπως ἡ τοῦ εἰσαρισμοῦ ἀφορμὴ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία ἐνώσεως ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας τελεσφόρου πρὸς ἔνωσιν ἐργασίας. Ἐξῆρσεν, ὅτι ὡς βάσις τῆς ἐπιζητουμένης ἐνώσεως τίθεται τὸ ἀνόθευτον τῆς Νικαίας Σύμβολον τῆς Πίστως. Ἐπικρατεῖ—εἶπεν—ἡ γνώμη περὶ ἐμοῦ ὡς ἄγαν συντηρητικοῦ καὶ ὁπισθοδρομικοῦ. Δέχομαι τοῦτο, διότι προκαμένου περὶ θεμάτων ἢ συντηρητικότης εἶνε πρόοδος, ὡς συτηρητικότης περὶ τὴν ἀλήθειαν. Σημειώσας δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὡς τὴν πρώτην βάσιν τῆς ἐπιζητουμένης ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ἠυχήθη ὑπὲρ τῆς κραταιώσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τοῦ κλήρου τῆς καὶ τοῦ Πριμῆτου τῆς Ἀγγλίας.

Οἱ Μακαριώτατοι Πατρίάρχαι κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ παραμονήν των ἐπισκέφθησαν τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως τὰ μᾶλλον ἀξιοσπουδαία ἱερά καὶ φιλανθρωπικά καὶ δημόσια ἱδρυματα, παρευρέθησαν εἰς ὑποδοχὰς καὶ γεύματα, ἤκουσαν προσφωνήσεις εὐλαβεῖς καὶ τιμητικώτατας, προσηυχήθησαν ἐν νεοῖς ἀγγλικῶν ὑπὲρ Ἀγγλων, ἀπήγγειλαν τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας καὶ τὴν Κυριακὴν προσευχὴν ἑλληνοσί, ἠυχήθησαν ἐπανειλημμένως ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀγγλικανικῆς καὶ Ὁρθοδόξου· εἰδικῶς δ' ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κατὰ γεῦμα ἐν τῷ ἐν Ὁξφόρδῃ Κολλεγίῳ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀπαντῶν εἰς πρόθεσιν, ὁμολόγησε σὺν ἄλλοις ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως ὅτι πρότερον ἦτο ἀπαισιόδοξος θεωρῶν αὐτὴν λίαν δυσχερῆ, μετὰ τὰ νῦν ὁμως ὀρώμενα καὶ ἀκουόμενα ἐκ' εὐκαιρίας τῆς ἐν Λονδίῳ ἡμετέρας του, καὶ μετὰ τὴν ἐν τῷ γαῶ τοῦ Κολλεγίου τούτου τελεσθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ῥώσων ὀρθόδοξον λειτουργίαν εὐελπιστεῖ, ὅτι ἡ ἔνωσις θὰ καταστῇ δυνατὴ ἐπὶ βάσει τῷ Συμβόλῳ τῆς Νικαίας, ὑπ' ἀφορέων δὲ τῶν Πατριαρχῶν προσκλήσεις καὶ παρακαλέσεις ἐγένοντο πρὸς Ἀγγλους ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὴν Ἀγίαν γῆν καὶ τὴν Ἀλεξανδρείαν πρὸς καλλιέρ-

γαν τῶν ἀμοιβῶν δεσμῶν.

Ἄλλ' ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν τῶν Μακαριαίων Πατριαρχῶν ἐν Λονδίῳ ἰδιαιτέρας σημασίας ἔχει ἢ μετοχὴ αὐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων εἰς συνεδρίαν, καθ' ἣν ἐγένετο συζήτησις περὶ τῆς ἐνωσεως τῶν ἐκείνων τῆς Ἀγγλικανικῆς καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς διορισθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπ. Καντερβουρίας.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ὁ διακρίνας πρῶτος τάως Ἐπίσκοπος Ὁξφόρδης Σβ. Gore τονίσας τὴν σημασίαν τῆς παρουσίας τῶν δύο Πατριαρχῶν ἐν Λονδίῳ ἐξῆρσεν τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Συμβόλου τῆς Νικαίας ἑλληνοσί ἄνευ τῆς προσθήκης· «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ», ὅπερ —εἶπε—μαρτυρεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐ σιῶδης διαφορὰ ἐν τῇ πίστι τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, καὶ ἄρα μετ' αἰσιοδοξίας δυνάμεθα ν' ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς ἐνώσεως. Μέχρι τῆς συντελέσεως αὐτῆς δύναται νὰ γείνη μερικὴ καὶ κοινοῦ δι' ἐξοικονομήσεως πραγμάτων τινῶν, ὅσον ἢ εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν Χριστιανῶν ἐκατέρων τῶν Ἐκκλησιῶν ἀμοιβαία ἀναπλήρωσις τῶν ἄλλαιπόντων ἀντιπροσώπων τῆς ἑτέρας.

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἀσπάζεται τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος περὶ τοῦ Συμβόλου τῆς Νικαίας ὡς βάσεως τῆς ἐνώσεως, ἀβεβαίωσε δὲ ὅτι, ἡ προταθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ἐξοικονομήσις ἤδη τελεῖται πρὸ ἑσῶν καὶ ἐν Παλαισίῳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, πάντοτε, ἐννοεῖται, μετὰ τὰς ἀπαραίτητους δογματικὰς ἐπιφυλάξεις. Δέχεται τὴν ἀμοιβαίαν κληρικῶν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἀναπλήρωσιν εἰς τὰς κηδεύας, τὸ *βάπτισμα* καὶ τὸν *γάμον*, μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν σχετικῶν κανονικῶν διατάξεων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν μυστηρίων· τὴν πρότασιν τοῦ Ἐπισκόπου Gore ἀπεδέχθη καὶ ὁ Κιέβου Ρῶσος μητροπολίτης Ἀρτῶνας, *μὴ εὐρίσκων σπουδαίας διαφορὰς μετὰ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.*

Εἰς αὐτῶν ἐπίσημον παραταθεῖ πρὸς τιμὴν τῶν Πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων ἐν τῷ ξηνοδοχείῳ Holborn, ὁ Ἀρχιεπ. Καντερβουρίας ἐνηγήθη εἰδὼς τοῦ Ἀλεξανδρείου κώδικος ὡς συμβόλου τῶν δεσμῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς καὶ τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Προσώπου Δωροθέου δωρηθέντος αὐτῷ ἐγκολπίου, πρὸς δὲ καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Πατριαρχοῦ Ἱεροσολύμων χρησθείσης αὐτῷ ποιμαντικῆς ράβδου, ὃ δὲ Ἀρχιεπ. Ἰέρμης ἐδήλωσεν ὅτι πολλὰ ὀφείλει ἡ ἀγγλικ. θεολογία εἰς τὴν ὀρθόδοξον, πλεῖστα δ' ἐν ταῖς ὀρθοδόξοις λειτουργίαις σέβεται καὶ θαυμάζουσιν οἱ Ἀγγλοι, πρόθυμοι ν' ἀντιῶσι πάντοτε ἐκ τῶν πηγῶν τῶν ἀνατολικῶν

λαιουργιών. Κατ' αυτό, μεταξὺ ἄλλων, ὁμίλησαν ἀμφότεροι οἱ Πατριάρχαι εἰκόντες κατάλληλα εἰς τὴν περίστασιν.

Ὁ τόνος τῆς ἐξαιρετικότητος τοῦ γεγονότος τῆς παρουσίας τῶν δύο Πατριαρχῶν ἐν Λονδίῳ διὰ τὸν ἐορτασμόν τῆς ἐπετηρίδος τῆς Α' Οἴκουμ. Συνόδου εἰς πανταχοῦ εἰδῶ αἰσθητός. Οἱ «Times» ἐθεώρησαν ἐπάναγκας νὰ ὑπογραμμίσωσιν, ὅτι, πέραν τῆς οἰο- λογουμένης ἱστορικότητος, τὸ γεγονός τοῦτο δὲν πρό- κει νὰ νομισθῇ, ὅτι συνεπύκνεται καὶ ἄλλα ξένα πρὸς τὸν κόθον καὶ τὰς εὐχὰς περὶ προσεγγίσεως τῶν δύο ἐκκλησιῶν ἀποτελέσματα. Ἡμεῖς δ' οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ κηρικοὶ ὄντες ὀρθόδοξοι μετὰ μελαγχολίας ἀνελογι- ζόμεθα, ὅτι μία τοιαύτη γνησίως ὀρθόδοξος Ἀνατο- λική, καὶ δὴ τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἐπέτειος, ἀντὶ νὰ ἐορτασθῇ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἀνατολῇ τῇ συμμε- τοχῇ, ἀπὸ κοινοῦ, πασῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλη- σιῶν, συνήγειρον αἴφνης, ἀνευ ἀποχωρήσεως λόγου, τοὺς πρωθιεράρχας δύο πρεσβυγενῶν ὀρθοδόξων Ἐκ- κλησιῶν εἰς χώραν καὶ Ἐκκλησίαν ἑτεροδόξους, τῶν ὁποίων οἱ ἀντιπρόσωποι θὰ ἔπρακον ἀπ' ἐναντίας, νὰ εἶνε οἱ προσφιλέστατοι ξένοι τῆς Ὀρθοδόξου τῆς Ἀνατολῆς Ἐκκλησίας, κατὰρχούσης ἔνθα τὸ πρῶ- τον ἠκούσθη τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας, καὶ πρωτο- βούλως χαλεκυσίσης τοῦ δεσμοῦ τῆς κοιτητικῆς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν Ἐνώσεως.

Λονδίον 21 Ἰουλίου 1925

I. Θ.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ ζωὴ ἡ κατὰ κόσμον καὶ ἡ χριστιανικὴ ζωὴ

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν—20 Σεπτεμβρίου

«Ὅστις θέλει ὁπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησά- σθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.» (Μάρκ. 8,34).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ὅποῖον ἀπαιτεῖ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τὸν χριστιανὸν καὶ ὁποῖαν ζωὴν διάγομεν ἡμεῖς σή- μερον οἱ χριστιανοί! Ὁ Χριστὸς ἀπαιτεῖ νὰ ἀπαρ- νηθῶμεν ἑαυτούς· νὰ ἀνήκωμεν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ὄχι εἰς τὸν κόσμον. . . Ἄλλ' ἡμεῖς φθάνομεν μέχρι τοῦ σημείου νὰ λατρεύομεν τὸν ἑαυτὸν μας καὶ ἢ νὰ ἔχωμεν ἐν δευτέρῳ μοῖρα τὰς ἐντολάς καὶ τὸν ὑπο- δεγματικὸν βίον τοῦ Χριστοῦ, ἢ νὰ προσκοθῶμεν νὰ συμβιβάζωμεν ἐπὶ ἀνευκολογιστῶ ἡμῶν βλάβη τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐυαγγελίου. Ταῦτα ὅμως εἶναι ἀσυμβίβαστα. Καὶ ἐπομένως με- ταξὺ τῶν δύο τρόπων τοῦ βίου δὲν θὰ εἶναι ἀδύνα-τος ἡ ἐκλογή ἀπὸ τῶν γνησίων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁπαδῶν. ΔΙΨΡΕΣΙΣ.—Α'. Ἡ ζωὴ ἡ κατὰ κόσμον. Β'. Ἡ Χριστιανικὴ ζωὴ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἡ ζωὴ ἡ κατὰ κόσμον.

Αὕτη συνίσταται εἰς τὴν συγγέντησιν τῶν πλάν- των εἰς τὸ «ἐγώ». Δι' ὃ καὶ

1.—Θηρεύομεν παντὸς εἴδους εὐφροσύνας καὶ τέρψεις. Τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου λέγει· «φάγομεν καὶ πίωμεν»· «ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ καίμενα εἰς ἔτη πολλά, ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφροίνου». Ἐντεῦθεν τῆς συγχρόνου χειραφεσίας ὁ ἐπικίνδυνος ἀνεμος. . .

2.—Ἐπεράνω νόμων καὶ ἀρχῶν δεσπόζει τὸ «ἐγώ». Καὶ διὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς αὐτὸ τῶν παθῶν ἡμῶν τὰς θυσίας δὲν διστάζομεν πολλακίς νὰ μειέλθωμεν ὁδοῦς σκολικῆς ἀναξίας εἰς ὁπαδὸν τοῦ Ἰησοῦ Χρι- στοῦ.

3.—Ἡ ὀλικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀποθησαύρισις εἶναι ἡ κορυφὴ τῶν κόθων καὶ ἐνεργειῶν τῶν πλείστων δυστυχῶ· σήμερον. Χρυσὸς καὶ ὄχι Χριστός· σῶμα καὶ ὄχι ψυχὴ· γῆ καὶ ὄχι οὐ- ρανός. Διὰ τῶν αὐτοκτονούντων ἢ πλεθῶν· κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν; Δὲν εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου τὸ ἐξωθούν αὐτούς;

4.—Δὲν ἀνεχόμεθα περιορισμοὺς καὶ θλίψεις, ἀ· κατὰ τὴν θρησκείαν τοῦ Ἐσταυρωμένου ὀφειλομένη νὰ θεωρῶμεν πολυτίμου, ἀλλὰ φερόμεθα πρόθυμοι πρὸς τὴν λεωφόρον τὴν εὐρείαν τῆς φαινομένης χα- ρῆς τοῦ κόσμου.

Ἄλλ' εἶναι αὕτη ὄντως χαρὰ; ψευδὴς εὐτυχία! Πόσαι τοιαύται χαραὶ ἔληξαν διὰ τραγικῶν ἐπιλόγων. Πόσαι δὲ λύπαι καὶ πόσαι τύψεις συναίδους δὲν παρηκολούθησαν τοῦς προτιμῶντας τὸν διακεχυμέ- νον τοῦτον βίον; . . .

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Ἡ χριστιανικὴ ζωὴ.

Συνίσταται εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ «ἐγώ» ἀποκέντρωσιν· «Ὅστις θέλει ὁπίσω μου ἔλθειν ἀπαρνησάσθω ἑαυ- τόν» εἶπεν ὁ Χριστός.

Συνίσταται λοιπόν.

1.—Εἰς τὴν ἀπάρνησιν τοῦ παλαιοῦ ἡμῶν ἀν- θρώπου· νέκρωσιν ἐφαμάργων κόθων καὶ παθῶν καὶ κλίσεων, λόγων καὶ λογισμῶν καὶ ἀποφυγῆ τῆς ἀμαρτίας. Ἀντίδρασιν κατ' αὐτῆς.

2.—Εἰς τὴν ὑπέρβασιν τῶν ἐγκοσμίων ἀγαθῶν ὑπὸ τὰ πνευματικὰ καὶ σώματος ὑπὸ τὴν ψυχὴν· τῆς ὕλης ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν προσκαίρων ὑπὸ τὰ αἰώνια, «ἀ ὀφθαλμοὶ οὐκ εἶδε καὶ οὐκ οὐκ ἤκουσε»· Ἐπεράνω πάντων τὰ θεῖα.

3.—Εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν, τῶν ἐγκοσμίων, ὥστε νὰ εὐχαριστήται καὶ νὰ δοξάζεται ὁ Θεὸς καὶ νὰ εἶναι χοῆσις μὴ προκαλοῦσα μεταμέ- λειαν. . .

4.—Εἰς τὸ ἀκολουθεῖν τῷ Χριστῷ διὰ τῆς ὑπέρ- τῶν ἄλλων ἀποθυσίας, εἰς τὸ διάγειν βίον τεθλιμμέ- νον καὶ ἐπίπονον εἰς τὴν φύσιν ἡμῶν, αὐτὸ τοῦτο βίον σταυρικὸν «Χριστῷ συσταυρωτικῶς ζῶν δὲ οὐκέτι ἐγώ, ἔη δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός». (Γαλ. 2,20). «Οἱ δὲ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν αἰσῶκα ἐσ-σώρωσαν σὺν τοῖς παθῆμασι καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν» (Γαλ. 5, 24).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.— Ἄς ἐμβαθύνωμεν σοβαρῶς εἰς τὴν πολυτίμον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Συμ- βεβασμὸς ζωῆς τοῦ κόσμου πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ Χρι- στοῦ εἶναι ἀδύνατος. Ἐχωμεν θάρρος· ὁ θεὸς ἡμῶν ἡ δάσκαλος δὲν εἶπε «θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίηκα τὸν κόσμον»: Προσεχὴ συνεχῆς, παιδαλιούχησις συνετῆ ἡμῶν αὐτῶν εἰς τοῦ βίου τούτου τὸ πέλαγος

θά εισαγάγωσιν ἡμᾶς καὶ θά διατηρῶσιν ἐν ἀιέτιω βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ. Μὴ λησιμονῶμεν δὲ ὅτι «στεινὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς τῆς αἰωνίου ζωῆς».

E.I.K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Μέχρι τίνος βαθμοῦ προάγεται ἡ προπαγάνδα τῆ, ἀθείας ἐν Ρωσίᾳ δὴλον ἐκ τῆς ὑπάρξεως καὶ δράσεως εἰδικῶν ἀθεϊστικῶν συνδέσμων. Ἐν ἐφημερίδι τῆς Μόσχας ἀναγινώσκουμεν, ὅτι εἰς τῶν συνδέσμων τούτων καλούμενος «Μοσαβιαχίμ» ὠργάνωσε διαλέξεις ἀντιθρησκευτικὰς, ὧν μία εἶχε θέμα «ἡ Χημεία ὄργανον τῶν ἀγυρτῶν». Δι' αὐτῆς ἐσκοπεῖτο νὰ ἀναπτυχθῇ διὰ «πειραμάτων» πῶς ἐγίνοντο τὰ μυθικὰ καὶ ἀγιογραφικὰ θαύματα, ἐνώπιον δὲ τῶν ἀκροατῶν θά ἐπεδεικνύετο ὁ τρόπος τῆς μεταβολῆς ὕδατος εἰς αἷμα καὶ οἶνον, τῆς δι' ἐλόγων θαυματουργίας καὶ ἄλλα. Φαντάζεται τις ὅποιον τεράσιον ἔργον ἀντιδράσεως ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία.

§§ Περὶ φθίνοντα τὸν παρελθόντα Αὐγουστον συνεκροτήθη ἐν Γερεῦθ τὸ πρῶτον διεθνὲς συνέδριον πρὸς μελέτην τῶν μεθόδων τῆς προστασίας τοῦ παιδίου. Ὑπεροκτακόσιοι ἀντιπρόσωποι κυβερνήσεων, ἀρχῶν, ἰδρυμάτων ἀνηκόντων εἰς 48 κράτη συνήλθον ἵνα συντονίσωσι τὰς προσπάθειάς των πρὸς προαγωγὴν τῆς ὑγιεινῆς, ἰατρικῆς, δημοσίας βοηθείας καὶ κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀνατροφῆς τῶν μικρῶν πλασμάτων, ὅσα, ἐστερημένα τῶν μέσων τῆς περιθάλψεως καὶ μερίμνης, εἶνε προσωρισμένα εἴτε εἰς πρόσωπον θάνατον, εἴτε εἰς μέγα τῶν κοινωνιῶν κακόν. Ἴσως ἐξ ὅλων τῶν μεταπολεμικῶν ζητημάτων τὸ προέχον καὶ ἀμεσώτατης καὶ ἀσφαλούς λύσεως ἐπιδεόμενον εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ παιδίου, ὡς ζήτημα ἐκδομικόν τῆς αὐριαυρῆς ἀνθρωπότητος. Πᾶσα θυσία εἶνε ὀλίγη διὰ τὰ παιδιά. Εἶναι τρεμερὰ ἡ εὐθύνη τῆς συγχρόνου κοινωνίας διὰ τὴν τύχην καὶ ἐνὸς μένου παιδίου, τὴν μέριμνάν τῆς δ' ἐπικαλοῦνται μυριάδες ὀρφανῶν καὶ ἐγκαταλελειμμένων παιδίων.

§§ Οἱ περὶ τὸ «Stoudion» βυζαντινοὶ κατόλικοι, κατὰ τὸν ὀλιεῖον εἰς αὐτοὺς τρόπον ἐξιστοροῦντες ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ περιοδικοῦ τούτου τὰ κατὰ τὴν ἐναντίον τῶν ἐν Ἀθήναις παγλῦδων οὐνιῶν ἐξέγερσιν τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἐπιμελῶς ἀποφεύγουσι νὰ θιξῶσι τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τῆς διαγωγῆς των, διὰ τὰ ὅποια κυρίως καὶ ἐκακίσθησαν καὶ κακίζονται. Διὰ νὰ συγκαλύψωσι τὴν ἀναξίαν εἰς ἐπίσκοπον πρωτοφανῶς ἀσεβῆ γλώσσαν τοῦ ἐγγράφου ἐκεῖνου τοῦ κ. Χαλαβατζῆ, μέμφονται τὴν φασεολογίαν τῆς ἀρχιε-

πισκοπικῆς καταγγελίας. Ἐμφανίζουσιν ἑαυτοὺς ὡς προστάτας τῶν ὀρφανῶν ἐπαξίους πρὸς τοὺς ξένους παρ' ἡμῖν ὀρφανοτρόφους, ἐνῶ οὐδεὶς τούτων περιεβλήθη ὑπὸ τῶν τῶν ἐνδυμα τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου διὰ νὰ προσηλυτισθῇ διὰ δουλιότητος καὶ ἀπάτης μικρὰ παιδιά εἰς τὴν θρησκείαν του. Κατόλικοι αὐτοί, ὅπαδοι δὴλα δὴ τοῦ δυτικοῦ δόγματος, ἐμφανίζονται ὑπὸ τὸ ὀρθόδοξον ῥάσον ὡς ὀρθόδοξοι ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ κοινωνίᾳ διὰ νὰ παραπλανῶσιν ἀπλᾶς καὶ ἀνυπόπτους γυναικάς εἰς τὰς παπικὰς τῶν σαγήνας. Οἱ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς δὲν ἐμφανίζονται ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ ἐνδυμα λαϊκῶν, διότι δὲν εἶνε ἔργον αὐτῶν νὰ ἐξαπατῶσι τὰ τέκνα τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας διὰ μέσων ἀπάτης καὶ δουλιότητος. Ἀλλὰ πῶς νὰ παρακολουθῆται τις τῶν στρεψοδικίαν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν ἀσχύνονται νὰ διαπράττωσι καὶ ὅ,τι ἀθέμιτον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ «ἀγίου» σκοποῦ των!

ΞΡΟΝΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Διεβιβάσθη, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ ὑποβληθεῖσα παραίτησις τοῦ Ἀρχιμ. Αἰμιλιανοῦ Πασχαλάκη, ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν, πρὸς ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

— Διεβιβάσθη, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. 426 ἔγγραφο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος, δι' οὗ προτείνει τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀναλήψεως, εἰς τὴν τῆς «Παλαιοκαρυῆς» τοιαύτην, πρὸς ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

— Ἐτεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ ὑποβληθεῖσα αὐτῇ πρὸς ἔγκρισιν Ἐκκλησιαστικῆ Ἱστορίας, τοῦ Καθηγητοῦ τῶν θρησκευτικῶν τοῦ ἐν Κορίνθῳ Γυμνασίου κ. Ἀθανασίου Παπαχριστοπούλου, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Δ' τάξεως τῶν Γυμνασίων.

— Διεβιβάσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὑπ' ἀριθ. 1002 ἔγγραφο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μονασασίας καὶ Λακεδαιμόνος, δι' οὗ προτείνει τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἱερ. Μονῆς Γόλας, εἰς τὴν τῆς Ζερμαίτης τοιαύτην, πρὸς ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τὸ ἐκδοθὲν τῇ 29 Ἰουλίου ἐν. ἔτ. ἐγώρῃσε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34469 ἔγγραφου αὐτοῦ, ὅτι τὰ καθή-

κοντα του παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἀνετίθησαν εἰς τὸν Τμηματάρχην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Ἰ. Τράκην.

—Τῆ ἐνεργείᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνιδῶν τῷ 11 ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῶν Ἐσωτερικῶν 30 000 βιβλία χιλιαστικά, ἀποσταλέντα πρὸ τινος ὑπὸ τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἐδρευούσης προπαγάνδας τῶν Χιλιαστῶν, δι' ὧν ἐπεδιώκετο ἡ παρακλάνησις καὶ ὁ δηλητηριασμός τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ.

—Διωρίσθη Ἡγουμένος τῆς Ἱερ. Μονῆς Σπηλιᾶς, τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, ὁ Ἀρχιμ. Κυπριανὸς Βακούλας, Σύμβουλος δὲ ὁ μοναχὸς Λεόντιος Σακσλαρίου.

—Διεβρίσθη, ὑπὸ τῆς Ἱερ. Συνόδου, τῷ Ἐπιτρόπῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἔγγραφον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρυτιῶν καὶ Αἰγιαλείας, δι' οὗ προτίθει εἰς τὴν κενὴν τοῦ Ἱεροκήρυκος θέσιν, τὸν Ἱεροδιάκονον Ἀγαθόνικον Παπασταματίου, πρὸς ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

—Διωρίσθη Γραμματεὺς τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, ὁ Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γιγάντιος.

—Τὸ Ἐπιτρόπιον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13394 ἔγγραφου αὐτοῦ ἐγνώρισεν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι διὰ Διατάγματος, ἐκδοθέντος τῇ 30 Ἰουλίου ἐν. ἔ. ἐσχρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποιητῆς τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 714 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Δευτεροβαθμίτου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὸν Ἱερέα Κωνσταντίνον Χιονίην, ὡς ἐφημέριον τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου.

—Ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ χορηγηθεῖσα δι' Ἀμερικῆν ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν Ἱερέα Ἰωάννην Κουρνούην, ἑτέρα δὲ μηνιαία διὰ Βιέννην κοιαυτή εἰς τὸν Ἀρχιμ. Λεόντιον Κόραν.

—Δεβρίσθη, ὑπὸ τῆς Ἱερ. Συνόδου, τῷ Ἐπιτρόπῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἔγγραφον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος, περὶ ἀποστρέψεως τῆς Ἱερ. Μονῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ τῆς Ἱερ. Μονῆς Σπηλιᾶς, πρὸς ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος.

—Γενομένης ἐκλογῆς Ἡγουμένης τῆς γυναικείας Ἱερ. Μονῆς «Πεντακλήτου» τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Καλαβρυτιῶν ἐξελέγη Ἡγουμένη ἡ μοναχὴ Μαργαρίτη Νικολάου, Σύμβουλοι δὲ αἱ μοναχαὶ Θεοτίμη Παπανικολάου καὶ Ἀνυσία Ἀνδρέου.

— Ἀγνωστον πῶς προκληθεῖσα τηλεγραφικῇ

Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους, δι' ἧς ἐγένετο ἀπόπειρα νὰ τεθῆ ὑπὸ περιορισμὸν ἡ προσωπικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἐλευθερία τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν, προκάλεισιν σύγχυσίν τινα καὶ θόρυβον κατὰ τὴν παρελθούσαν καὶ τὴν παρούσαν ἐβδομάδα. Μετὰ τὰς πρώτας εἰδήσεις ἐκ τῶν Ἐπιτροπῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔσπευσε νὰ διαμαρτυρηθῆ προσωπικῶς καὶ ἐγγράφως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἔλαβε δὲ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι πρόκειται περὶ παρεξηγήσεως καὶ ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μεσσηνίας ὅπως ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀρμοδιὰ ὑπερῶς, παρὰ τὴν δουθεῖσαν διαταγὴν ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δὲ ἀνεκάλεισεν τὴν μυστηριώδη Ἐγκύκλιον, τὴν παρ' αὐτοῦ Δευτέραν παρεκαλύθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας ἵνα ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔσπευσε νὰ καταστήσῃ γνωστὸν τοῦτο εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅπως μετ' ἀγανακτήσεως διέταξεν ἀμέσως τὴν ἀποστολὴν σχετικοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τοὺς Νομάρχας ἀνακλητικῶς τῆς Ἐγκυκλίου. Τὴν ἐπαύριον Τρίτην ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ἐν Ἀθήναις Σεβ. Ἀρχιερέων Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανοῦ, Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συναίου, Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Ἀνδρέου ἐπισκέφθη τὸν τε Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν Ἐπιτρόπον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, οἵτινες παρεσχον τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι δὲν ἐγκρίνουσι τὸ πρωτοφανὲς παράλογον καὶ ἐντελὲς ἀδικαιολόγητον μέτρον τοῦ περιορισμοῦ τῶν Ἀρχιερέων, ὅτι ἐδόθησαν ἀσχηρὰ διαταγαὶ πρὸς ἐπαγρόθωσιν τοῦ γενομένου ἀτόπου καὶ ὅτι τὰ διαδιδόμενα κατ' αὐτὰς σχετικῶς πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι ξένα πρὸς τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν Τετάρτην ἐσπέρας ἀφίκεται εἰς Ἀθήνας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Μαλέτιος, γενόμενος δεκτὸς εἰς τὸν σταθμὸν ἐκ μέρους τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως, τῆ δὲ Παρασκευῆν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ἐπισκέφθη τὸν κ. Ἐπιτρόπον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅστις πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἐξέφρασε καὶ προφορικῶς τὴν τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν Σεβ. Μεσσηνίας διαβεβαίωσιν λύπη τοῦ.

—Κατὰ τὸ διαφρεῦσαν ἔτος ἐπὶ τῷ Ἱεροδιδασκαλεῖῳ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας (παραχία Κασσάνδρας) ἐλαττούργησαν πᾶσαι εἰς ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ περὶ βεβαιώμεναι πέντε τάξεις. Ἐνεγράφησαν μαθηταὶ 64, ἐξ ὧν δύο ἀπεχώρησαν ἐκουσίως διαρκούντος τοῦ

σχολ. έτους, εις δὲ διέκοψε τὰς σπουδὰς στρατευθεὶς. Ἐν τῇ Σχολῇ ἐδίδαξαν ὁ Διευθυντὴς Ἄρχιμ. κ. Χρυσόστομος Διονυσιάτης, καὶ οἱ καθηγηταὶ Ἑμμ. Χαριώτης, Κ. Κουρούνης, Λ. Κουίδης, Ν. Δούβαρις καὶ Α. Κώνστας. Ἡ ἀπόστασις τῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης ἐδυσχέρανεν ἱκανῶς τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος, διότι τινὰς τῶν καθηγητῶν ὡς μὴ μόνιμοι ἤρχοντο εἰς τὴν σχολὴν πρὸς διδασκαλίαν ἐπ' αὐτοκινήτων. Εἰς τὰς ἐλλείψεις τῆς Σχολῆς συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἔλλειψις ὀργάνων διδασκαλίας καὶ καταλλήλων αἰθουσῶν πρὸς μελέτην ἐπι πλεον δὲ ὑπάρχουν καὶ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι. Οὐχ ἦντοι ὁ ζῆλος τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν μαθητῶν ἡ ἐπιμέλεια ἀνεπλήρωσαν τὰ ὑστερήματα, οὐκ ὁδ' ἐπερατώθη τὸ ἔτος μετὰ καρπῶν ἀγλαῶν χάρις εἰς τὰς πυκνάς ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ὁμιλητικῇ καὶ τῇ γυμναστικῇ καὶ ταῖς ἐκδρομαῖς ἀσκήσεις. Ἐκ τῶν 61 φοιτησάντων οὐδέτις ἐκρίθη στήσιμος, ἐκ τῶν 15 δὲ ἀπολυθέντων (τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς σχολῆς) οἱ 6 ἐκηρύχθησαν ἀριστεύσαντες. Ἡ ὑψηλὴ ἀποστολὴ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου τούτου ἐπιβάλλει σύντονον τὴν περὶ αὐτοῦ πρόνοιαν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

— Τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διέβιβασε τὴν ἐξῆς πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν γνωμάτευσιν τοῦ παρ' αὐτῷ Νομικοῦ Συμβουλίου : «Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17791 ἐ.ἔ. ἐγγράφου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὅτι : Ἀφοῦ ὁ Νόμος οὐδὲν ὀρίζει περὶ τῆς ἀρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς διὰ τὴν πνευματικὴν λύσιν τοῦ γάμου, αὐτόδηλον εἶναι ὅτι εἶναι ἀρμοδία οὐ μόνον ἡ ἀρχὴ, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ὁποίας κείναι τὸ τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν ἐκδόν Δικαστήριον, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἄλλη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ (Κρασσᾶ Οἰκογενειακὸν Δίκαιον παραγρ. 172 στ. 2)».

— Ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησι. Νομικῶς σύμβουλος ἀποφασίζεις ἐπὶ σχετικοῦ ἐρωτήματος ἐγνωρίσαν, ὅτι ὑπὸ μὲν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας πιντελῶς ἀγνοεῖται γάμος ὀρθοδόξου Ἑλλήνος μὴ τελεσθεὶς ἐκ-κλησιαστικῶς, ἀλλὰ καὶ συμφώνως τῷ παρ' ἡμῶν ἰσχύοντι Ρωμαϊκῷ δικαίῳ ὑπὸ τῆς Πολιτείας δὲν θεωρεῖται ὅτι ἐτελέσθη γάμος, ἀν' ἔν ἐλαβε χώραν ἱεροτελεσίαι, συνεπῶς ὁ πολιτικὸς γάμος μόνος οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει παρ' ἡμῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ σεβ. μητροπολίτης Κυπρίου ἐθήκεν ὑποψηφιότητα διὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐν Κύπρῳ ἐκλογάς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Μόσχας ἀναγράφουν, ὅτι τῆς

μελλούσης νὰ συγκληθῇ ὑπὸ τῆς Συνοδικῆς Ἐκκλησίας Τρίτης Πανρωσικῆς Τοπικῆς Συνόδου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ μετασχωσῶν 60]οο πάντων τῶν πιστῶν, πλὴν τῆς Μόσχας, ἧς ὁ λαὸς διόκληρος σχεδὸν εἶναι Τυχωνικός, μόνον δ' 6]οο τῶν μωσχοβ.τικῶν ἐνοριῶν φέρονται ὡς μέλλουσαι νὰ μετασχωσῶν τῆς Συνόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἀνηγγέθη εἰς Βουκουρέστιον διὰ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Δραγομήρ Δημητράκο δὲ ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου τοῦ Αὐγούστου πρόκειται νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ ἐκ Κων)πόλεως οἱ Μητροπολίται Χαλκηδόνος Ἰωακείμ καὶ Σάρδεων Γερμανὸς πρὸς ἐπίδοσιν τῷ Πατριάρχῃ Μύρωνι Κρίστια Γράμματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, δι' οὗ ἀναγνωρίζεται οὗτος ὡς Πατριάρχης. Οἱ Μητροπολίται ἐντεῦθεν θὰ μεταβῶσιν εἰς Πολωνίαν δι' ὑποθέσεις τῆς ἐκεῖ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

— Κατὰ Ὀκτώβριον προσεχῇ, πιθανῶς θὰ πανηγυρισθῇ μεγαλοπρεπῶς ἡ περιβολὴ τοῦ νέου Πατριάρχου τῆς Ρουμανίας, ὁπότε θὰ λάβουν χώραν μεγάλα ἐθνικὰ ἑορτά. Πρὸς τοῦτο παρηγγέθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς Παρισίους πολύτιμα Ἀρχιερατικά ἄμφια μετὰ ποιμαντικῆς ράβδου, ὡς καὶ ἄμφια δι' ἅπαντα τὸν κλῆρον τοῦ Πατριαρχείου, ἀντὶ ἀρκετῶν ἑκατομμυρίων.

— Περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. περὶ τοὺς 250 κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μητροπολίτην Τρανσυλβανίας Νικόλαον Μπαλάν θὰ ἐκδρομωσῶσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὸν ἐκεῖ ἑορτασμὸν τῆς 1600 ἑπετείου τῆς συγκλήσεως τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

— Ὡς γνωστὸν περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τούτου πρῶτος ἐποιήσατο τὴν πρότασιν ὁ Μητροπολίτης Μπαλάν κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1923 πρὸς τὸ τότε συνελθόν ἐν Κων)πόλει Δ.ορθόδοξον Συνέδριον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου Μελετίου. Ἄλλ' ὁ μητροπολίτης Μολδοβλαχίας Ποιμὴν παρασκευάζει πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν ἐν Ἱερῷ, ὅπου θὰ παραστῇ, ὡς λέγεται, καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΞΑΡΧΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου, τῇ 5 τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἰουλίου, ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρώτου ἐκ Ἑλβετίας ὀρθοδόξου ἐλληνικοῦ ναοῦ. Ἡ τελετὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Θουατῶρων κ. Γερμανεῦ, καρισταμέτων ἀντικυροσάπων τῶν προτσοβαντικῶν ὁμολογιῶν, ἐκφωνησάντων καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ περιστάσει λόγους. Τὸν εἰρημένον ναὸν ἔχει διακοσμήσει ὁ ζωγράφος Louis Rivier διὰ τοιχογραφιῶν τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν.

ΡΩΣΙΚΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ:

Ὁ ἐπίσκοπος Ἀδὰμ Φιλίποβιτς διεδικῶν ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἐν Ν. Ὑόρκῃ Ῥωσικὴν Μητρόπολιν καὶ καταλαβὼν αὐτὴν, ὡς γνωστὸν, αὐθιγὸς τῇ βοήθειᾳ ἀστυνομικῶν καταδικάσθη, εἰς πρόσμιμον 250 δολλαρίων καὶ διετάχθη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὡπως παραδώσῃ εἰς τὸν σ.β. Πλίτωνα τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ καταληφθέντος ναοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἠρνήθη νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν, συνελήφθη καὶ φυλακίσθη ἐπὶ ἐπιδείξει περιφρονήσεως πρὸς τὸ Δικαστήριον καὶ ὁ σ.β. κ. Πλάτων ἐνεκατεστάθη ἐν τῷ ναῷ τῆς δικαιοδοσίας του ἐνθα τὴν 9ην παρ. Αὐγούστου ἐτέλεσε καὶ νέα εὐκαιρία.

— Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ συνεκλήθη συνέδριον τῶν ἐν Ἀμερικῇ ῥώσων κληρικῶν τῇ 12 παρ. Αὐγούστου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΣ

Ἐν τινι περιφερείᾳ τῆς Βοσνίας πλῆθος ὀρθοδόξων, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντας τὸν ποτε λατινόφρονα Strilcek, ἐπιτεθέντες τῶν γραικοκατολικῶν διήρπασαν τοὺς ναοὺς καὶ τὰ ὑπάρχοντά των, ἀπειλοῦντες δὲ πῦρ καὶ θάνατον προσεπάθησαν νὰ ἐξαναγκάσωσιν αὐτοὺς εἰς ἀποστασίαν. Πᾶσαι αἱ ἐπιμβάσεις τοῦ γραικοκατολικοῦ ἐπισκόπου Njaradi παρὰ ταῖς ἀρχαῖς εἰς οὐδὲν ἀπέληξαν, κατὰ τοὺς δισχυρισμοὺς τῶν κατολικῶν, διότι, ὡς λέγουσιν, οἱ ἀρμόδιοι φίλα φρονοῦσι πρὸς τοὺς διώκτας.

— Ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ὑπέβλεπε πρὸ τίνος νομοσχέδιον ἀναφερόμενον εἰς τὰ ἐν τῷ Κράτει θρησκευόμενα. Τὰ κυριώτερα ἄρθρα αὐτοῦ εἶνε τὰ ἀκόλουθα: Ἄρθρ. 10. Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀνεγνωρισμέναι θρησκευτικαὶ ὁμολογίαι ρυθμίζουσιν αὐτιονόμως τὰς θρησκευτικὰς, ἠθικὰς καὶ διοικητικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ (δικαστικαὶ καὶ διοικητικαὶ) ἐπιφέρουσι τὰς ἀποφάσεις των καὶ ἐκτελοῦσιν αὐτάς. Ἡ δύναμις αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἀσκήται ἐπὶ περιφρονήσει τοῦ Κράτους οὔτε ἐπὶ ἀνατροπῇ τοῦ δικαίου τῶν πολιτῶν.— Ἄρθρ. 13. Πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ αἱ ἀποφάσεις οἱ προσωρισμέναι διὰ τὸ δημόσιον καὶ ἀπευθυνόμεναι ὑπὸ τοῦ ἐκκλησ. ἀρχόντος πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς πιστοὺς του ῥόδου νὰ προὑποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν θρησκευμάτων. Οὗτος δύναται νὰ παγορεύσῃ διαταγὰς τῶν ἐκκλησ. ἀρχῶν ἐν ἡ περιπτώσει ἀντιτίθενται πρὸς τοὺς κειμένους νόμους ἢ πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν.— Ἄρθρ. 16. Ἐπὶ περιπτώσεων συγκρούσεως δικαιοδοσίας μεταξὺ τῶν Κρατικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας κρίνει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.— Ἄρθρ. 14. Αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ

ἠθικαὶ διατάξεις τῶν ἐκκλ. ἀρχῶν, αἱ θιγούσαι ὑποθέσεις μικτὰς, ἢ τὴν θρησκευτικὰ, ἀλλὰ καὶ πολιτικὰς, καὶ μὴ ἀναγόμεναι εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν, οὐδεμίαν ἔχουσι νομικὴν ἀξίαν. οὐδὲ πρέπει νὰ δημοσιεύωνται, ἀνεὺ τῆς προεγκρίσεως τῶν ἀρμοδίων τοῦ Κράτους ἀρχῶν.— Ἄρθρ. 28. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ λειτουργοί, οὔτε εἰς τὰς ναοὺς, εἴτε ἐν τόποις θρησκευτικῶν συναθροίσεων γραπτῶς ἢ διὰ προφορικῶν λόγων θρησκευτικῶν περιεχομένου, ἢ ἐν γένει κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν των καθηκόντων ἠθέλον ἐπιτιμᾶσαι ἢ ἀποδοκιμάσαι πολιτικὴν μερίδα, ἢ ἠθέλον συστήσει αὐτήν, ἢ ἠθέλον ἀποπειραθῆ τὴν διάλυσιν τῶν ἀποτελούντων αὐτήν, θὰ τιμωρῶνται διὰ φυλακίσεως ἕξ μηνῶν, ἐὰν διὰ τῆς διαγωγῆς των δὲν διαπράττουσιν ἔγκλημα βαρύτερον, ἐὰν δ' αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τὸ ἀπαιτήσωσι, δι' ἀπωλείας τῆς θέσεώς των. Ἄρθρ. 45. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα νὰ ἐνεργῇ καθ' οἷοιδήποτε τρόπον ὅπως ἐξωμώσῃ τις τὴν θρησκείαν του. Ὁ ἔνοχος θὰ τιμωρῆται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν, ἐὰν δ' οὗτος εἶναι ἱερεὺς ἔχων δημόσιον λειτουργήμα, ἕξ μηνῶν.

— Κατὰ τοὺς Γιουγκοσλαβίους τοῦ δυτικοῦ δόγματος, ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ περιλαμβάνονται καὶ ἄλλα ἄρθρα τείνοντα εἰς τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ Κράτος. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ Γιουγκοσλαβικὴ Κυβέρνησις διαξάγει διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν Κογκορδάτου μετὰ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, τὰ δ' ἄρθρα ταῦτα καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν σύναψιν αὐτοῦ, ἀνεβλήθη πρὸς τὸ παρὸν ἢ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις.

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΣΜΟΣ

Συγκινήσεως πολλῆς πρόξενον εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐλεμάδων ἐγένετο νεοφανὲς βιβλίον ἐνὸς συναδέλφου των, τοῦ οὐλεμᾶ Σείχ Ἄλη Ἀμπ. Ράβεκ, ἱεροδικοστοῦ τῆς Μανσοῦρας, ἐπιγραφόμενον «Τὸ Ἰσλάμ καὶ αἱ βάσεις τῆς κυβερνήσεως». Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ὁ συγγραφεὺς ἔρχεται πρῶτος νὰ διαλαλήσῃ, ὅτι ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ θρησκεία εἶνε δύο χωριστὰ ζητήματα μὴ δεκτικὰ συγχύσεως, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἰσλάμ εἶνε μόνον πνευματικὴ, ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ, ὅτι ὁ Προφήτης οὐδέποτε ἐπεδίωξε τὴν ἰδρυσιν Κράτους καὶ κυβερνήσεως, αὐτὸς ἀρνούμενος πάντα τίτλον καὶ πάσαν τιμὴν ἀρχηγοῦ κυβερνήσεως, μηδέποτε ὑποδείξας διάδοχον ἢ ὑποβαλὼν τὴν ἰδέαν ἰδρύσεως μουσουλμανικοῦ κράτους καὶ τὴν ἐκλογὴν χαλίφου, ὅτι δὲ τὰ μετὰ τὸν θάνατόν του ἐπακολούθησαν ὑπῆρξαν ἔργον τῶν μουσουλμάνων αὐθαίρετον. Φωταὶ διαμαρτυρίας ὑψώθησαν κατὰ τοῦ καινολόγου τούτου οὐλεμᾶ, διπλωματοῦχου τοῦ

Πανεπιστημίου του Άλζαρ, Ιερσδ καστήριον δ' ἐξ 24 μεγάλων οὐλεμάδων ἐστήθη ἵνα τὸν δικάσῃ, ὅπου καὶ κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς καθάρσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ.

NEA BIBLIA

Ἁγιογραφικὴ Β βιβλιόφηκη, ἐκδιδομένη προνοία καὶ ἐπιστοφία Μητροπολίτου πρ. Λαοντοπόλεως Σωφρονίου Εὐστρατιάδου. Τσῦχ. Β' καὶ Γ'. Κατάλογος τῶν κωδίκων τῆς Μεγίστης Λαύρας (τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει) συνταχθεὶς ὑπὸ Σπυρίδωνος Μοναχοῦ Λαυριώτου, λατροῦ, ἐπεξεργασθεὶς δὲ καὶ διασκευασθεὶς ὑπὸ τοῦ Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, Μητροπολίτου πρ. Λαοντοπόλεως. Ἐπιλουτίσθη καὶ διὰ τῶν ἐν τέλει δύο Περσικημάτων καὶ τῶν ἀναγκασιούτων εὐρατηρίων πινάκων, σηλ. 509. Paris 1925.

Δ. Μαυροπούλου, Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὸν Χριστιανισμόν, Ἀθήναι 1925 — Ὁ σ. ἀνασκοπῶν ἐν εισαγωγῇ τὴν ἱστορικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἐξετάζει τὸ ὑποκείμενον τῆς πραγματείας του εἰς μέρη τρία, κυρίαν πηγὴν ἔχων τὸν Εὐσέβιον, τῆς ἱστορικότητος τοῦ ὁποίου ὑπεραμύνηται.

Ἀρχιμ. Γενναδίου Θέμελι, Κατηχητικὰ μαθήματα περὶ Θεοῦ καὶ Ἁγίας Τριάδος. Λαυδίον, 1925. — Δάδεκα μαθήματα εἰς στίχους περὶ Θεοῦ καὶ Φύσεως, τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, τῶν τελειοτήτων τῶν ἰδιωμάτων τοῦ Θεοῦ κλπ.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βιτουμά. Προκηρῶσαι ὅτι Συνεπεία τῶν ὑπ' ἀριθ. 5354, 5496 ἔ. ἔ. ἀδειῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 53145 τοῦ 1924 καὶ 103192, τοῦ 1925 ἐγκριτικῶν Διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐνεργηθῆσονται ἐν Καλαμπάκῃ καὶ Τρικάλοις τῆν 13ην, 20ην καὶ 27ην Σεπτεμβρίου 1925, αἱ ἐξῆς κλειδοδικαὶ δημοπρασίαι τῆς Μονῆς ἴτοι: 1) Περὶ μονοετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιοῦματος ὄλοτομίας δέκα χιλιάδων ζυγίων κχυσοξύλων ἐκ τοῦ δάσους Βιτουμά. 2) Περὶ μονοετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιοῦματος ὄλοτομίας δέκα κυβικῶν μέτρων ξυλείας διὰ δούρας ἐκ τοῦ ἰδίου δάσους Βιτουμά. 3) Περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως 56 στρεμμάτων ἀγρῶν ποτιστικῶν καὶ ἐθρικῶν, τριῶν τεμαχίων κήπων καὶ μιᾶς οἰκίας μετὰ τοῦ συνεχοῦς ἀχυρᾶνος, κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Πόρτας παζάρ τῶν Τρικάλων. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Βιτουμά τῇ 28ῃ Αὐγούστου 1925 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Μητρ. Ἡλείας Ἱ. Μονῆς Πορταίου προκηρῶσαι, ὅτι ἐκτίθειν εἰς κλειδοδικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 13 καὶ 27ῃ μηνὸς Ἰουλίου ἔ. ἔ. ἡμέρας Κυριακῆ καὶ ὥρα 10-12 μ., ἐν Δίβρῃ, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Λαμπείας τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Πορταίου κειμένα κτήματα τῆς

Μονῆς: ἔχρον εἰς τῆς θέσεσι «Καύριο λιθῆρι» Σταυρὸς καὶ «Πακρὸν Χερῆρα». Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῇ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Πορταίου τῇ 17ῃ Αὐγούστου 1925 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Τσαγαζι Ἱερᾶς Μονῆς Κομηνηίου Διακηρῶσαι ὅτι ἐκτίθενται εἰς ταπεινὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς μισθώσεως οἱ καλλιερῆγ σιμαὶ ἀγροῦ τοῦ Ματοχίου Παναχίας Πυργετοῦ κτήματ τῆς Κομηνηίου Μονῆς, ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐ Πυργετῷ τῆν 13ῃ Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ ἡμέραν Κυριακῆ ἀπὸ τῆς ὥρας 10ης μέχρι τῆς 12ης οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Μονῇ Κομηνηίου τῇ 23 Αὐγούστου 1925 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐρμιόνη Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναγύρων διακηρῶσαι ὅτι ἐκτίθενται εἰς κλειδοδικὴν δημοπρασίαν, ἡ ἐπισκευὴ τῆς ἐν θέσει Ἁγίος Ἀνδρέας Κοινότητος Ἐρμιόνης καιμένης οἰκοδομῆς (οἰκίματος) τῆς Μονῆς ταύτης ὑπὸ τὰς ὄρους καὶ τὰς ὑποχρεώσεως τὰς ἀνταγοσφόμενας ἐν τῷ ἀπὸ 28 Μαΐου ἔ. ἔ. ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Α. Μαρτάκη, συνταχθέντι προϋπολογισμῷ δαπάνης, οἱ βουλομένοι, κατατηθειμένοι ἐν τε τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τῷ τῆς Κοινότητος Ἐρμιόνης, δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς δραχμάς 9. 200. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐρμιόνη καὶ ἐν τῇ συνήθει τόπω κατὰ τὴν 6. Ἰουλίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακῆν ἀπὸ τῆς 10-22 ὥρας Π. Μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐρμιόνης Ἰω. Δηληγιάννη. Τὰ ἐξόδα δημοπρασίας, κηρύκεια καὶ τέλη γαρτισήμων βαρύνουν τὰ ἐργαλαβία. Ἐρμιόνη τῇ 24 Αὐγούστου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Λευκάδι Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἰωάννου προκηρῶσαι, ὅτι ἐκτίθειν εἰς κλειδοδικὴν δημοπρασίαν ἐξοστοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 6ῃ μηνὸς Ἰουλίου ἔ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 9-12 μ., ἐν Καρυῶ, ἐνώπιον τοῦ οἰκείου συμβολαιογράφου καὶ ἀντιπρ. τῆς Μονῆς τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Διαμηλιανία κειμένα κτήματα τοῦ Μετοχίου καὶ Ἁγίος Νικόλαος». Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Λευκάδι τῇ 13ῃ Αὐγούστου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
 ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΣΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΛΑΜΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
 Ἐσωτερικοῦ: Διὰ τοὺς Ναοὺς καὶ τὰς Μονὰς Ἀρ. 50
 Διὰ τοῦ: Ἱερῆς » 50
 Ἐσωτερικοῦ. Φρ. Σρ. 50
 Ἀμερικῆς. Δολ. 8

ΕΠΟΠΤΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 † Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ
 † Ο ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
 Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
 Γραφεῖα: Μένειον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήνα
 Ἐξέδοξ " Φοίνικες ", Ὁδὸς Σπιδίου 88, Ἀθήνα